

РЕШЕНИЕ

№ 965

гр. Бургас, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Д. Михайлова
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно
наказателно дело № 20232120202982 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН. Образувано е по жалбата на П. К. К. с ЕГН***** против Наказателно постановление № 22-0769-002377/16.09.2022 г., издадено от началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено наказание – "Глоба" в размер на 1400 лева и "Лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 3 месеца.

С жалбата се изтъкват доводи в насока незаконосъобразност на издаденото НП, като се моли за неговата отмяна. В проведените пред настоящата инстанция съдебни заседания жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Административно - наказващият орган, редовно призован, в съдебните заседания се представлява от юк. Ж., която оспорва жалбата.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.09.2021 г. в 8,56 часа в гр. Бургас, по ПП I-6, км. 494+850 в посока от кв. Пети километър към кв. Ветрен, автоматизирано техническо средство - радарна система АТСС TFR1-M с фабр. № 644/14, засякло и заснело, движещ се със скорост от 101 км/ч. лек автомобил – "****" с рег. № ***, при разрешена максимална скорост до 50 км/ч в населено място. Въпросното нарушение било записано на клип № 40657. По късно било установено, че заснетият автомобил е собственост на К.. Същият е бил многократно издирван от СДВР. АУАН му бил връчен на 20.07.2022г., а на 28.07.2022г. той депозирал възражение срещу акта, като посочил, че на посочения ден и място автомобила се управлявал от неговата леля. В законния срок не е постъпила декларация по чл.188 ЗДвП и СУМПС на сочения за водач на процесната дата. Въз основа на АУАН на 16.09.2022 г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта. Ето защо, и на основание чл.

182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено наказание – "глоба" в размер на 1 400 лева и "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 3 месеца.

Техническото средство – мобилна система за контрол над скоростта ATCC TFR1-M към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано /видно от приложените Удостоверение за одобрен тип средство за измерване.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка (запис).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество същата се явява неоснователна по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице – началник група Сектор "Пътна Полиция" към ОДМВР-гр. Бургас, а АУАН е съставен от компетентен орган. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. В тази връзка и с оглед възраженията на жалбоподателя в обратната насока следва да се има предвид следното:

Производството по установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления е строго формален процес, който се провежда в стриктно регламентирани срокове, част, от които са регламентирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - сроковете са давностни (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на OCC на ВКС и ВАС.

В конкретния случай към датата на издаване на НП не е бил изтекъл шестмесечният срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - образуването административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Следва да се посочи, че е било необходимо извършването на щателно издирване на нарушителя, което отнема време. Върховният съд, а впоследствие и ВКС в редица свои решения във връзка с чл. 269, ал. 3, т. 2 от НПК (чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК-отм.) сочи, че щателното издирване представлява издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини. Тази активност следва да се осъществява продължителен период от време, издирвателните мероприятия не следва да се ограничават в определен часови интервал и до един и същи адрес, след като лицето не бива откривано там, в издирването следва да бъдат ангажирани органи, имащи отношение към регистрацията и контрола върху лицата, каквито с положителност са общинските администрации и органите на МВР.

Съдът счита, че както в АУАН, така и в НП са посочени всички необходими, законови реквизити. На първо място, точно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно: "гр. Бургас, по ПП I-6, км. 494+850 в посока от кв. Пети километър към кв. Ветрен". Така посоченото място е описано по начин, даващ възможност да се разбере, къде е извършено превишаването на скоростта от страна на жалбоподателя, поради което и възможността на същия да разбере обвинението не е била накърнена. В АУАН и НП е посочено също така, че в този участък важи ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място, както и наказуемата скорост, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. По делото е приложена и снимка по чл. 10, ал. 3 от Наредбата.

Към датата на нарушението АТС е било преминало задължителната последваща техническа проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Следователно то е притежавало техническите характеристики и параметри, съгласно одобреното средство за измерване, регистрирано в държавния регистър на одобрените средства за измерване и е било в състояние да изпълнява в пълен обем предназначението си.

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 се установява, че процесното техническо средство – преносима система за контрол над скоростта TFR1-M е одобрен тип средство за измерване, преминало проверка през месец април 2021 г., във връзка с което е издаден протокол за проверка. За пълнота следва да се има предвид, че горното се явява и публичноизвестно обстоятелство, доколкото на страницата на БИМ се поддържа "Регистър на одобрените типове средства за измерване", в който фигурира процесната система за контрол над скоростта TFR1-M.

Собственикът на МПС, с което е извършено нарушението, има възможност да предостави в съответната териториална структура на МВР, писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС. В противен случай закона казва, че той е лицето, което носи отговорност за извършеното нарушение. В конкретния случай собственикът на автомобила – К. не е подал декларация по чл. 188 ЗДвП, както и не е представил СУМПС на водача, който твърди да е управлявал. По тази причина правилно е бил санкциониран с издаденото постановление.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил. Не е оборил презумпцията, че той като собственик е управлявал автомобила, поради което съдът възприема изводите на АНО, включително и относно размера на наказанията. Ясно е описано, че деянието е повторно и с кои ЕФ, като са цитирани както в АУАН, така и в НП.

Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на чл. 28 от ЗАНН би било незаконосъобразно.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0769-002377/16.09.2022 г., издадено от началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 6 от ЗДвП на П. К. К. с ЕГН***** е наложено наказание – "Глоба" в размер на 1400 лева и "Лишаване от

право да се управлява МПС" за срок от 3 месеца.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____